

سازماندهی ایرانیان در خارج کشور . سخنرانی منصور حکمت «حزب کمونیست ایران» ۴ ژوئن ۱۹۸۸

این نوشته توسط فرهاد وقار از نوار پیاده و ادیت شده است .

فاکتور مهم، اینجا رابطه ماست با جمهوری اسلامی و عرصه خارج از کشور، بعنوان عرصه‌ای که ما در آن این مبارزه را دنبال میکنیم. نکته دیگر رابطه مهاجرین با تحولات آتی سیاسی در آینده ایران است. یعنی باید جواب داد آیا روشی که ما در پیش میگیریم در رابطه با اوضاع سیاسی آتی ایران چه تأثیری میگذارد. کاری که ما در میان مهاجرین امروز میکنیم، در میان پناهنده‌های ایرانی امروز میکنیم تأثیر در آینده سیاسی ایران دارد، در این که چه نیروهایی در ایران دست بالا برای مثال را داشته باشند، (این کار امروز ما) در این وضعیت سهم است، همینطور در تناسب قوای احزاب سیاسی هم امروز و هم فردا در ایران. باز باید حرکت ما این واقعیت را در نظر بگیرد که این قشر برای ما فقط در رابطه با مسائل خودش مطرح نیست، بلکه جزئی از

رژیم ایران یک رژیم جنایتکار و به تبع آن ناقض حقوق بشر است و در رده بالای کشورهایی قرار گرفته که اعدام در آن صورت میگیرد و بیشترین زندانیان سیاسی و عقیدتی را دارد و یا سنگسار و حلق آویز کردها در ملاعام صورت میگیرند. آنچه در این جغرافیای سیاسی معنی ندارد انسان و ارزشهای انسانیست، پس چرا باید فراریان چنین جهنمی دیپورت بشود؟! مگر نه اینکه در این مملکت پهناور حق بیان عقیده خود را ندارید و در صورت ابراز وجود سرت را در حلقه طناب و بر بالای دار خواهید دید و یا در میدان تیر به زندگی ات و امیدهایت پایان خواهند داد؟ مگر نه اینکه بخاطر

آیا پناهجویان ایرانی دیپورت می شوند؟!

در نگاه اول سوال عجیبی بنظر میرسد، اما حقیقت دارد. این سوالی است که بالغ بر ۹۰٪ پناهجویان ایرانی در طول سالهای فعالیتیم در عرصه پناهندگی در این کشور (بریتانیا) از من کرده اند و کماکان ادامه دارد و حتی فراتر از آن با توضیحات مکرر هم باور نمیکند مگر اینکه خود یا یکی از دوستان نزدیکشان سوار بر هواپیما بشوند و یا در بازداشتگاه در انتظار دیپورت نگاه داشته شوند. این یک مشکل عمومی است و ویژه یک کشور خاص نیست. پدیده صرفا ایرانی هم نیست. ممکن است در میان ایرانیان درصد آن بالاتر باشد. استدلالها بسیار سطحی خوشباورانه و بعضا خودفریبانه است. خود را به این قانع میکنند که

رژیم بعد این است که حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی در ایران، مبارزه ضد رژیم موجود در ایران، این مسأله‌ای است که مخالفین رژیم را از یک هویت ملی برخوردار میکند. یعنی میشود یک مرزی کشید بین کسانی که فعالانه علیه جمهوری اسلامی در خارج مبارزه میکنند و کسانی که ستمپاتی دارند... امکان این که یک جنبش علیه جمهوری اسلامی راه بیندازیم، بدون اینکه به طور ویژه‌ای ایرانیها در آن فعال باشند یا به طور ویژه‌ای ایرانیها از طریق تشکلهایی در آن رهبری داشته باشند، سخت است. یک موضع اصولی باید به این سؤال جواب بدهد که چگونه ایرانیهای مقیم خارج را علیه جمهوری اسلامی سازمان میدهد. به هر شکلی، اعم از اینکه سازمان ویژه ایرانیان باشد (یا نه)، یک مسأله و

گزارشی از برگزاری نشست هیئت سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد سوئد با مسئولین اداره مهاجرت این کشور

در تاریخ ۵ دسامبر به درخواست سازمان سراسری پناهندگان نشست مشترکی بین مسئولین سازمان سراسری (اسد نودینیان، فریبا گلزار و محمود محمدزاده) در ساختمان اداره مهاجرت با تور بیورن مودین معاون رئیس اداره مهاجرت مسئول پروژه بررسی پرونده پناهندگان مخفی پیتر موکویست مسئول حقوقی پرونده‌های بازگشائی شده پناهجویان مخفی برگزار گردید. توربیورن مودین در ابتدا ضمن معرفی خود اظهار داشت که وی مسئولیت پیشبرد اجرائی این قانون

جدید را بعهدده دارد و به بررسی بندهای این قانون پرداخت . او در سخنانش ضمن تاکید بر این امر که قانون جدید اساسا توجه و هدف اصلیش را دادن اقامت به خانواده‌های پناهجویی که بیش از سه سال در سوئد هستند، است. تاکید نمود که پرونده کلیه پناهجویان مخفی مورد بررسی قرار خواهد گرفت. او در رابطه با دیگر پناهجویان گفت ما جدا از خانوادهها در رابطه با دیگر پناهجویان گروه دیگری را داریم که کشورشان از پذیرش آنها خوداری می کند یا

اطلاعیه پایانی کنفرانس سالانه سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد استکهلم

سال گذشته پیگیری شد. این کنفرانس با توجه به گزارش های داده شده از طرف کمیته های کاری (کمیته تبلیغات، مالی، تدارکات) به بحث و تبادل نظر در مورد ادامه فعالیت این سازمان در آتی پرداخت. شرکت کنندگان در این کنفرانس حمایت خود را از کمپین علیه دستگیری و محاکمه فعالین کارگری اعلام کردند. در ادامه کار این کنفرانس پیامهای

کنفرانس در روز پنجشنبه اول دسامبر در شهر استکهلم با حضور اکثریت اعضا برگزار شد. این کنفرانس با قرائت پیام سعید آرمان دبیر سازمان سراسری پناهندگان ایرانی شروع بکار کرد. در ادامه با سخنرانی بهنام ارازی دبیر واحد سوئد سازمان و گزارش حسام منتظری دبیر سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد استکهلم از عملکرد سازمان در

حمایتی از طرف سازمانهای مختلف شرکت کننده در این کنفرانس قرائت شد. پیام حزب کمونیست کارگری ایران_ حکمتیست واحد استکهلم توسط دبیر این حزب در استکهلم رسول بناوند. پیام کمپین علیه دستگیری و محاکمه فعالین کارگری توسط مسئول این کمپین خالد حاج محمدی و

آکسیون در بلژیک و پیام سعید آرمان ص ۲
اساسنامه سازمان سراسری پناهندگان ص ۳

بی مرز را تکثیر و پخش کنید

آکسیون حمایت از تحصن پناهندگان در بلژیک

شرایط نا امن و سخت پناهندگی، دیپورت‌های وسیع و هر روزه، توقف رسیدگی به تعداد زیادی از پرونده ها، پناهجویان را در شرایط اسفناک روحی قرار داده است.

کودکان پناهجویان بیشترین تاوان این موقعیت را متحمل هستند و زندگی شان روزانه تباها میشود. امروز ۲۰۰۵، ۱۲، ۰۳ به

فراخوان واحد بلژیک سازمان سراسری پناهندگان ایرانی یک آکسیون در حمایت از تحصن پناهجویان در بلژیک در میدان مرکزی شهر بروکسل برگزار

سراسری پناهندگان ایرانی کیوان آذری

قسمتی از پیام سعید آرمان دبیر سازمان به کنفرانس سالانه واحد استکھلم

دوستان عزیز، مسئولین، فعالین و اعضای سازمان "بیمرز"! درودهای بی پایانم را نثار یکایک شما عزیزان میکنم. متأسفانه محدودیتهایی مانع از حضورم در نشست یکساله شما شد. حال که از این افتخار محروم شدم اجازه دهید بخش کوچکی آنچه را در فاصله این یکسال در تخیلم نسبت به زحمات و تلاشهای شما و نقش و جایگاهتان در جنبش پناهندگی در سوئد، گذشته و در جریان است با شما در میان بگذارم و این فرصت را غنیمت شمرده و بر نقاط قوت شما یکبار دیگر انگشت بگذارم. سال پر کاری را پشت سر گذاشتید، کمتر هفته ای را سراغ دارم که جمعی از شما با طرح های جالب

که انظار را متوجه خود میساخت به خیابانها نیاید، یا در مقابل ارگانها و یا جلوی سفارتخانه و یا در دفتر خودتان دفتر سازمان سراسری پناهندگان ایرانی "خانه مردم" در هوسبی استکھلم، برنامه ای نداشته باشید و از درد و رنج و محرومیتهایی که به انسانهای فراری از جهنم ایران و افغانستان و سایر کشورهای آسیایی و آفریقایی، تحمیل شده است، بحث نکنید و به دفاع از آنان برنخیزید. شما در یکسال گذشته اهمیت شکل و فعالیت سازمانیافته را به همگان نشان دادی، شما مرزهای همسرنوشتی با انسانهای فراری از جوامع مختلف را در عمل به اثبات رساندید و مرزهای کاذب

بین انسانها را به بهانه نژاد و مذهب و ملیت و زبان و جنسیت فرو ریختید و جهان وطنی را به عینت نشان دادی و دستانتان را در دست پناهجوی افغانی و آفریقایی و عراقی و غیره گذاشتید. شما در یکسال گذشته ابتکاراتی را از خود نمایش گذاشتید که حقارت تحمیل شده نوع "متمدن" قرن بیست و یکمی را که از طرف دولت حاکم بر سوئد به دهها هزار پناهجو تحمیل شده است، بزبان ساده ترسیم و افکار میلیونها انسان را از طریق انتشار آنها در رسانه های پرتیراژ کشور سوئد، متوجه کردید. در یکسال اخیر نبرد سخت و نابرابری را هدایت و همراه با نهادها و سازمانهای مبارز و انساندوست

کشور، از یک عرصه وسیع فعالیت کناره گیری نکرده ایم؟ این به نظر بحث اصلی است که در اینجا مطرح است. وقتی پاسخها را که میخوانیم از هر دو طرف، راستش من این سؤال برایم مطرح است، که این دیدگاه چطور جواب دیدگاه دیگر را میدهد که تو داری وارد عرصه کار دموکراتیک که پوپولیستی "همه با همی" میشوی؟ و آن دیدگاه چطور جواب این را میدهد که تو یک بخش وسیعی را با مسائل ویژه و با موقعیت ویژه، تقریباً کنار میگذاری و بدست دیگران میسپاری که سرنوشت سیاسی را تعیین کنند، بالاخره سرت کلاه میروند. میخوام بگویم که بالاخره هر دو طرف باید به این هر دو مسأله جواب داده باشند تا به یک موضع اصولی رسیده باشیم.

خواهش من این است که رفقا با علم به اینکه در این جلسه دارد سیاست یک حزب برای یک دوره طولانی تعیین میشود، نوبت بگیرند و به تفصیل، اثباتا راجع به دیدگاههایشان صحبت کنند، یعنی این که از نظر آنها ما باید چکار بکنیم... این توده جماعتی که در خارجند چه نقشی دارند، از چه تشکیل میشوند، از نظر ما چه جایگاهی دارند، چه سازمانی را برای آنها پیشنهاد میکنیم، پیش بردن سیاستهای ما در بین آنها چه ملزوماتی دارد و غیره... یعنی با این فرض که خود رفقا در مرجع تصمیم گیری هستند و اگر حرفشان پیش برود فردا باید اجرائیش بکنیم... از یک موضع تفصیلی و تحلیلی جامع بحثشان را ارائه کنند و فقط به پاسخ این سؤالات بسنده نکنند.

خودمان ناسیونالیسم و پوپولیسم ایرانی را دوباره سازمان ندادیم؟ اگر بنا باشد ما ایرانیان را به این یا آن شکل، در رابطه با مسائلی از نوع دموکراسی، صنفی و یا غیره بسیج کنیم، آیا خودمان با دست خودمان کمک نکرده ایم به سازمانیابی مجدد نیروهایی که میخواستیم اساسا در جامعه شکستشان بدهیم؟ و این تناقض را چطور باید حل کرد؟ یا نکته دیگر اینکه اگر سیاست، بحث جابجا کردن نیرو است و اگر این جماعت به هر حال مستقل از اداره ما، یک نیرو هستند، با چه ابزاری این جماعت را در جهت سیاستهایی که میخواستیم پیش برود، جابجا میکنیم؟ ابزار توده ای ما، ابزار مؤثر ما برای تکان دادن عده وسیعی آدم، که در رابطه با ایران، که در رابطه با اینجا، نیرو محسوب میشوند چیست؟ میخوام بگویم موضع ما نمیتواند موضعی صرفا کناره گیرانه باشد، باید موضعی باشد که نهایتا این را تضمین کند که حزب کمونیست ایران به این آدمها دسترسی تبلیغی، سازمانی و غیره دارد. حالا به هر شکلی یا هر ظرف سازمانی که تعریف بکنید، باید به بخش وسیعی از این مهاجرین و پناهندگان دسترسی تشکیلاتی و دسترسی تبلیغاتی داشته باشید و قابلیت بسیجشان را داشته باشید، مستقل از اینکه سازمانی مثلا ساخته باشید و یا سازمانی مثلا غیر ملی، بر مبنای دفاع از زندانیان سیاسی در همه جای عالم، بالاخره باید به طور ویژه ای به این افراد و انسانها دسترسی داشته باشید. و این که شکل این دسترسی چیست؟ چه چیزی رابطه ما را با این قشر در مقایسه با رابطه مثلا عفو بین الملل

آنها و همینطور در حضورشان در آکسیونهای مبارزاتی مختلف در این جوامع تأثیر بگذارند.

چیز دیگری که بنابراین باز این قشر مطرح میکنند، به عنوان قشری که باید به طور ویژه ای به آن پرداخت این است که خود ما جریانی هستیم در رابطه با یک کشور معین، و استعدادها معینی که در رابطه با کار با یک قشری از این کشور معین داریم. این چیزی است که از یک موضع سیاسی عمومی یا موضوع انترناسیونالی بطور کلی نمیشود حرف زد، (بلکه) از موضع حزب معینی که تیغش یک جاهایی میبرد و از جمله در بین ایرانیها تیغش میبرد. این تا حدودی مسائلی را مطرح میکند که وظایف ما به عنوان جریانی که تیغش در بین یک میلیون و خرده ای آدم برای مثال اینجا و آنجا میبرد چیست، و چه وظایف ویژه ای را روی دوش ما میگذارد؟ در همین رابطه باز هم یک موضوع اصولی باید این سؤال را جواب بدهد که اگر ما در عرصه ای پا بگذاریم که فاکتورهایی دارد مثل اینکه هویت ملی دارد در تعریف موضوع کار تعیین کننده میشود، یا قشر کارگری خیلی ضعیف است در بافت عمومی این به اصطلاح مهاجرین و غیره، آیا ما پروسه دیگری را که در یک بعد اساسی داخل ایران شروع کرده ایم، یعنی بوجود آوردن سازمان کارگری کمونیستی، به میدان کشیدن طبقه کارگر به عنوان نیروی تحولات سیاسی آتی، را به مخاطره نینداخته ایم؟ آیا به عرصه کار دموکراتیک عقب ننشسته ایم؟ آیا به عرصه کار پوپولیستی عقب ننشسته ایم؟ آیا خودمان با دست

از صفحه ۱ حکمت

که تبلیغ میکنند و تأثیر میگذارند، پاسخ حزب کمونیست و سیاست سازماندهی اش در خارج، به این وضعیت چیست؟ مسأله دیگر اینست که ما به هر حال حزبی هستیم ایرانی. نه به این معنی که ملیتیمان این است، بلکه به این معنی که عرصه فعالیت ما ایران است و ما قابلیت تأثیر گذاری بر نیروهایی داریم که به ایران ربط دارند. آن میزانی که ما میتوانیم روی آفریقای جنوبی تأثیر بگذاریم همانی نیست که ANC میتواند تأثیر بگذارد. ANC به هر حال جریانی است مربوط به آفریقای جنوبی. موقعیت ما به عنوان یک حزب ایران در خارج از کشور برای تأثیر گذاشتن روی این قشر، و در تبدیل اینها در همین جوامع به یک نیروی سیاسی معین، خیلی فرق دارد با موقعیت احزاب سیاسی دیگر. یعنی اگر کسی بخواهد برای مثال کاری بکند که ایرانیان آلمان به وضعیت ترکهای آلمان دچار نشوند، یا کاری بکند که نیروی پیشروی باشند، یا تشکیلاتهای پیشرویی وجود داشته باشند که ایرانیها در آنها فعالند، حالا اعم از اینکه سازمان ایرانی باشد یا نه، این به هر حال دست احزاب ایرانی را میبوسد. در رابطه با اوضاع سیاسی در خود همان کشورها هم، اگر فردا ایرانیان حق رأی داشته باشند و در این کشورها بخواهند در انتخاباتی شرکت کنند، قبل از اینکه مدراتها و سوسیال دموکراتها بتوانند به آنها بگویند به کی رأی بدهید، بیشتر از این که آنها بتوانند روی رأی ای که آنها میدهند تأثیر بگذارند، احزاب سیاسی ایرانی میتوانند روی رأی

اساسنامه سازمان سراسری پناهندگان ایرانی International Organisation of Iranian Refugees

بی‌مرز

اساسنامه

نام کامل: سازمان سراسری پناهندگان ایرانی
نام اختصار: "بی‌مرز"

مقدمه

سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - "بی‌مرز"، سازمانی غیر دولتی و مردمی مدافع حقوق پناهندگی است. ما معتقدیم عامل آوارگی، فرار و مهاجرت میلیون‌ها مردم حکومتها و دولتهایی است که امکان زندگی امن، محترمانه، سالم، مرفه، صلح آمیز، برابر و آزاد را از شهروندان خود سلب میکنند. تنها یک جهان بی‌مرز که همه شهروندان را برابر و آزاد در خود جا میدهد، میتواند برای همیشه به پناهندگی، فرار، آوارگی، و مهاجرت اجباری پایان دهد. ما معتقدیم که "وطن" هرکس جایی است که در آن کار یا زندگی میکند. ما معتقدیم که حقوق انسان جهانشمول است و مشروط به مقید به مرز و جغرافیا و جنسیت و فرهنگ و مذهب و ملیت و طبقه و سن نیست. افکار و عقاید و جنبش‌هایی که حقوق انسان را متناسب با این عوامل مقید و مشروط میکنند، همچون راسیسم و تئوری نسبیست فرهنگی، افکار و جنبش‌هایی ارتجاعی علیه جهانشمول بودن حقوق انسان اند. "بی‌مرز" سازمانی ماکزیمالیست و رادیکال است، خود را متعلق به صف سوسیالیستی مدافع حقوق برابر انسانها میدانند، که دفاع از پناهندگان ایرانی را موضوع بلاواسطه فعالیت خود قرار داده است. "بی‌مرز" در عین حال برای گسترش دامنه فعالیت هایش مرزی نمی‌شناسد و تلاش می‌کند که آن را به همه کشورها و دفاع از همه گناهندگان گسترش دهد.

اهداف، سازمان و شیوه‌های کار اهداف

۱- دفاع بی‌قید و شرط از حقوق انسانی و پناهندگی مستقل از عقاید سیاسی، نژاد، جنسیت، مذهب، ملیت، گرایش جنسی، سن و غیره،
۲- افشای جمهوری اسلامی ایران بعنوان عامل فرار میلیونی مردم.
۳- مبارزه با هر نوع موارد نقض حقوق پایه‌ای انسان در ایران
۴- نقد تصویر منفی، مذهبی، ناسیونالیستی و عقب مانده از پناهنده ایرانی و تبلیغ خصوصیات مدرن، مترقی و پیشرو از فراریان از ایران.
۵- مبارزه با تبلیغات راسیستی مبنی بر جدایی مردم، نقد به حاشیه و انزوا کشاندن پناهندگان و خارجیان (Segregation)، تبلیغ همسرنوشتی بین پناهندگان با سایر اقشار و طبقات محروم جامعه، و قرار دادن نیروی اعتراض پناهندگان در کنار اعتراض مترقی و رادیکال در کشورهای محل اقامت.
۶- هیچ آییننامه، ضابطه و مقررات تکمیلی که توسط سایر ارگانها و واحدهای "بی‌مرز" تصویب و اجرا میشود، نمی‌تواند ناقض هیچ بخشی از این سند باشد.

شیوه‌ها و برنامه کار

بی‌مرز برای تحقق اهداف فوق و تسهیل حقوق پناهندگی و انسانی برنامه و شیوه کار زیر را در دستور کار خود می‌گذارد:

- ۱- با توجه به نقض پایه‌ای ترین حقوق انسان در ایران، اختناق و سرکوب قرون وسطایی توسط جمهوری اسلامی ایران طی بیش از دو دهه و فرار دائمی و میلیونی مردم ایران، "بی‌مرز" خواهان برسمیت شناختن حق پناهندگی برای کلیه پناهیجویان ایرانی است.
- ۲- "بی‌مرز" در دفاع از کیسهای پناهندگی با ارائه اطلاعات کافی و مستند در رابطه با نقض موازین جهانی حقوق پایه‌ای انسان در جمهوری اسلامی ایران، نشان می‌دهد که ترس پناهندگان از زندگی در آن کشور واقعی است.
- ۳- علاوه بر توجه به سرکوب بی‌امان زنان و رسمیت داشتن آپارتاید جنسی علیه آنها در ایران، "بی‌مرز" خواهان به رسمیت شناختن حق پناهندگی سیاسی برای همه زنان به خاطر جنسیت آنها است.
- ۴- "بی‌مرز" جمهوری اسلامی ایران را بعنوان یک حکومت فاشیستی افشا میکند، افکار عمومی در جهان را علیه آن جلب میکند، و از مبارزات مردم ایران علیه جمهوری اسلامی و برای دستیابی به ساختار یک حکومت انسانی، حمایت می‌کند.
- ۱- "بی‌مرز" مخالف بازداشت و زندانی کردن متقاضیان پناهندگی و فراریان از ایران است و برای آزادی آنان تلاش میکند.
- ۲- "بی‌مرز" آخرین اطلاعات، مدارک و گزارشات از وضعیت پناهندگان ایرانی و موارد نقض حقوق انسان در ایران را جمع‌آوری میکند و با انتشار آنها افکار عمومی در ایران و جهان را آگاه میکند.
- ۳- تلاش می‌کند که حمایت سازمانهای کارگری، احزاب مترقی، نهادهای مدافع حقوق بشر، زنان و پناهندگان و نهادهای بین‌المللی را جلب کند.
- ۴- "بی‌مرز" خواهان بوجود آمدن عادلانه‌ترین پروسه پناهنده‌پذیری است و تلاش می‌کند تا آن را به دولتهای امضا کننده کنوانسیون ژنو و کمیساریای عالی پناهندگی سازمان ملل UNHCR بقبولاند
- ۵- تجاوز به حقوق انسانی و پناهندگی توسط دولتها و نهادهای پناهنده‌پذیر را بررسی خواهد کرد، افکار عمومی را نسبت به آن مطلع خواهد کرد؛ و اعتراض علیه آنان را هدایت خواهد کرد.
- ۶- "بی‌مرز" خواهان بالاترین استاندارد حقوق انسانی و حقوق پناهندگی برای همه متقاضیان پناهندگی در سراسر جهان است.
- ۷- برای پناهندگان و پناهیجویان، تا جایی که امکان باشد، کمکهای قانونی فراهم خواهد کرد.
- ۸- برای تحقیق و بررسی وضعیت پناهندگی در کشورهای مختلف، مامور خواهد فرستاد.
- ۹- به سازمانهای بین‌المللی و دولتی درباره تجاوز به حقوق انسانی و پناهندگی شکایت خواهد کرد.
- ۱۰- "بی‌مرز" برای پیشبرد فعالیت هایش سازمانها، دفاتر و نهادهای خود را در کشورهای مختلف ایجاد خواهد کرد.
- ۱۱- "بی‌مرز" نشریه خود را تحت همین نام منتشر خواهد کرد.
- ۱۲- "بی‌مرز" در دفاع از کیسهای ویژه و یا موارد معینی از نقض حقوق پناهندگی اقدام به برگزاری کمپین‌های بین‌المللی میکند.

تشکیلات

- ۱- "بی‌مرز" سازمانی بین‌المللی است که بر پایه عضویت داوطلبانه اداره میشود و دارای دفاتر، سازمانهای عضو و اعضا است.
- ۲- سیاست‌ها و جهت‌گیری‌های "بی‌مرز" از طرف کنفرانس سراسری سازمان که هر دو سال

از صفحه ۱ نشست

انتقاد بر این تصمیم بود که چنین قانونی بخش عمده‌ای از پناهیجویان را در بر نمی‌گیرد و خصوصا پناهیجویان ایرانی که از جهنمی چون جمهوری اسلامی فرار کرده‌اند هنوز با این قانون مورد حمایت قرار نمی‌گیرند.
تون بیورن و پیتر تاکید نمودند که قانون جدید اساسا بر پذیرش پناهیجویان با دلایل انسانی تاکید دارد و تا آنجا که به قانون پذیرش پناهیجویان سیاسی برمیگردد کم‌کم سیاست اداره مهاجرت همان سیاست قبلی است. و در رابطه با چنین پرونده‌های بر تصمیم اداره اتباع بیگانه تاکید دارند مگر فرد متقاضی نکات جدیدی را ارائه کرده باشد. در مورد ایران گفتند که می‌تواند ناقض هیچ بخشی از این سند باشد.

گروهی که بدلائل مریضی و مصرف دارو امکان بازگشت ندارند، در مورد کشورهای که امنیت ندارند به عراق اشاره نمود و گفت که پناهیجویان عراقی که از مرکز و جنوب عراق آمده باشند حق اقامت گرفته و پناهیجویانی که از شمال عراق هستند اقامت موقت یکسال خواهند گرفت.

مسئولین سازمان به ایران بعنوان کشور نا امنی اشاره کردند و با اشاره به پرونده‌های که همراه داشتند به تصمیم اداره مهاجرت و اتباع بیگانه انتقاد نموده که پناهیجویان ایرانی را با پروند روشن فعالیت سیاسی‌شان رد کرده‌اند. بخش دیگری از سخنان مسئولین سازمان

دائیم با انتخابات جدید تغییراتی صورت گرفته و اینرا در بررسی پرونده‌های ایرانی مورد توجه قرار می‌دهیم.
مسئولین سازمان بر مسئله پرسه بررسی پرونده‌ها که بازگشائی می‌شوند و اینکه فرد متقاضی چه امکانی برای دفاع از پرونده خود دارد (حق داشتن وکیل) اشاره کردند. که آنها توضیح دادند که متقاضیان جدید اگر در پروسه اولیه مورد پذیرش قرار نگیرند به آنها چنین حقی داده خواهد شد.
در آخر هیئت سازمان از آنها برای شرکت در جلسه ای اطلاعاتی با پناهیجویان دعوت به عمل آورد که از آن استقبال نموده و قرار است در ماه ژانویه در دفتر سازمان در جلسه ای

برای دادن حق اقامت به این عزیزان تلاش نمود به این منظور ار شما برای شرکت در جلسه روز پنجشنبه ۸ دسامبر دعوت می‌کنیم.
با ما باشید تا با تصمیمات خود و در دستور گذاشتن فعالیتهای بتوانیم گوشه ای از مشکلات این پناهیجویان را حل کنیم. وعده دیدارمان
پنجشنبه ۸ دسامبر ساعت ۶ بعدازظهر
Nidarosgatn 12 در دفتر سازمان سراسری پناهندگان در هوس بی سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - سوئد
۶ دسامبر ۲۰۰۵

از مینو همیلی

به: مرضیه رستمی

موضوع: واگذاری مسئولیت واحد ترکیه مرضیه رستمی عزیز با درودهای فراوان به شما بدینوسیله به اطلاع میرسانم که بدنال تماسهای تلفنی که در زمینه تقبل مسئولیت در سازمان سراسری داشته ایم، از این تاریخ به بعد شما بعنوان دبیر واحد ترکیه "بیمرز" انتصاب شده اید. امیدوارم که این امر را با دلسوزی و متانت لازم که

شایسته مسئولین و فعالین سازمان بیمرز میباشد، به پیش بپرید. برایتان بیشترین موفقیت را آرزو میکنم. از فعالین و اعضای سازمان سراسری و کلیه پناهنجویان که امر دفاع از پناهنجویان را فارغ از گرایشات و تعلقات سیاسی حزبی و نژادی، در دستور خود گذاشته اند توقع داریم که مرضیه رستمی را در این امر انسانی و مهم یاری دهند.

با احترام

مینو همیلی ۵ دسامبر ۲۰۰۵

به سازمان سراسری پناهندگان ایرانی پیوندید

از صفحه ۱ دیورت

یک رابطه انسانی با جنس مخالف در نهایت وحشیگری بیشتر از نصف بدنت را به زیر خاک میاندازند و به فرمان نمایندگان خدا بر روی زمین حکم مرگت (زجر کش کردن) را با سنگ نه چندان بزرگ که درجا کشته شوید صادر میکنند، مگر نه اینکه بجرم مصرف مشروبات الکلی در ملاعام حرمت و شخصیتت را خرد میکنند و به طرز فجیعی با تازیانه های اسلامی خون از بدنت جاری میکنند و در صورت تکرار بیش از

از صفحه ۳ اساسنامه

- یک بار برگزار می گردد، تعیین خواهد شد. هرگونه تغییری در هر بخشی از این سند، تنها با تصویب کنفرانس اعتبار دارد.
- کنفرانس دبیر سازمان را انتخاب خواهد کرد.
- دبیر گزارش فعالیتهای "بیمرز" در دوره دبیری خود را به اطلاع کنفرانس میرساند.
- کنفرانس گزارشات دبیر را مورد بررسی قرار میدهد و صحت ترانزنامه مالی سازمان را تایید میکند.
- دبیر سازمان از میان فعالین سازمان، تعدادی را بعنوان دبیرخانه سازمان به کنفرانس معرفی و از کنفرانس برای آنها رای اعتماد خواهد گرفت. ضوابط مربوط به کار دبیرخانه توسط آئیننامه های دبیرخانه تعیین خواهد شد.
- دبیر سازمان مسئول اداره امور سازمان و اجرای تصمیمات کنفرانس است.
- کنفرانس بودجه پیشنهادی دبیر برای فعالیت دوره جدید را تصویب میکند.
- "بیمرز" برای گسترش دامنه فعالیت هایش دفاتر محلی و کشوری خود را تاسیس میکند.
- دفاتر محلی و کشوری در چهارچوب سیاست های "بیمرز" خود مسئول پیش برد فعالیت های "بیمرز" در کشور خود هستند.
- دفاتر محلی و کشوری موظف اند که به فراخوان های سراسری سازمان پاسخ دهند.
- فعالیت های سراسری دفاتر محلی باید به تصویب دفتر مرکزی برسد.
- دفاتر محلی در اداره امور خود، در چهارچوب سند اهداف "بیمرز" اختیار کامل دارند.
- آئیننامه ها و مقررات فعالیت سازمان، دفاتر محلی و کشوری، توسط دبیرخانه تعیین خواهد شد.

از: مینو همیلی

به: محمد محمدی مسئول واحد ترکیه موضوع: قدردانی بدینوسیله از زحمات فراوان شما در پست دبیری این سازمان در ترکیه صمیمانه قدردانی میکنم و برایت در سایر عرصه های سیاسی و مبارزاتی که سخت مشغول هستید،

از صفحه ۱ کنفرانس

شد. این کنفرانس با سخنرانی پایانی حسام منتظری دبیر دوره گذشته سازمان در فضایی پرشور به کار خود پایان داد. سازمان سراسری پناهندگان ایرانی واحد استکهلم. ۰۵، ۱۲، ۲۰۰۵

مبارزه سازمانیافته و کسب حقوقهای معوقه و غیره نهاد و اتحادیه کاری را تشکیل بدهید و گله بسیجی و حزب الهی بر سرت بریزند و زبانت را ببرند مانند شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، و محکومیت سازماندهندگان روز جهانی کارگر در سقز در ۱۱ اردیبهشت سال ۲۰۰۴ که اخیرا به ۲ تا ۵ سال زندان و تبعید محکوم شده اند. مگر نه اینکه اگر زن باشید بر طبق آیه های قرآن و احادیث پیغمبران و امامانشان از حقوق برابر

عضو

- همه علاقمندان به حمایت و دفاع از "بیمرز"، بالا تر از ۱۶ سال، مستقل از مذهب و ملیت و تعلق سسای و جنیست و نژاد میتوانند به آن پیوندند و به عضویت آن در آیند.
- "بیمرز" هم در سطح محلی و هم در سطح سراسر عضو گیری میکند.
- نام عضو "بیمرز" در لیست اعضا این سازمان ثبت می شود، کارت عضویت آن را دریافت می کند و اطلاعاتی ها و برنامه های "بیمرز" را دریافت می کند.
- عضو "بیمرز" حق عضویت سازمان را میپردازد و در حد تمایل خود این سازمان را از نظر مالی تقویت می کند.
- عضو "بیمرز" میتواند با پرکردن فرم تقاضای کار داوطلبانه، فعال "بیمرز" شود و در فعالیت های آن با برنامه مشخص شرکت کند.
- فعال "بیمرز" حق دارد در تصمیم گیری ها و مسئولیتهای واحد محلی، واحد سراسری و دبیرخانه، و همچنین در تصمیم گیری های کنفرانس سازمان، شرکت کند.
- فعال "بیمرز" میتواند مخالفت خود با مصوبات، تصمیمات و عملکرد سازمان را در هر سطحی از طریق مراجع قانونی سازمان مطرح کند. مقررات و ضوابط رعایت حقوق اقلیت توسط آئیننامه ها و مصوبات کنفرانس تعیین خواهد شد.
- سازمانهای مدافع حقوق انسان میتوانند بعنوان یک سازمان به عضویت "بیمرز" در آیند.
- آئیننامه ها و ضوابط کار فعالین "بیمرز" توسط ارگانهای مربوطه تعیین خواهد شد.

مصوب دبیرخانه سازمان سراسری پناهندگان ایرانی - "بیمرز"

۳۰ نوامبر ۲۰۰۵

دبیر: سعید آرمان
Saeed_arman2002@yahoo.co.uk
تلفن:
۰۰۴۴۷۷۹۱۰۸۹۴۸۷
مسؤل امور مالی
لادن داور
معاون دبیر
مینو همیلی
mhomaily@yahoo.com
تلفن و فاکس
۰۰۱۴۱۶۲۰۱۴۳۱۶

واحدهای کشوری و شهری
ترکیه: محمد محمدی
تلفن: ۰۰۹۰۵۵۵۲۰۵۴۳۰۱
mohammadi1917@yahoo.com

فنلاند: اسمائیل ویسی
تلفن: ۰۰۳۵۸۵۰۳۵۷۳۵۶۴
Esmail.waisi@mail.com

انگلستان: محسن ابراهیمی
تلفن: ۰۰۴۴۷۷۲۲۴۱۷۷۳۲
mohsen1244@hotmail.com

نروژ: غفار غلام ویسی
Ghfar@chello.no

کانادا: مینو همیلی
mhomaily@yahoo.com

سوئد: دبیر بهنام ارانی
روابط عمومی: پرشنگ بهرامی
behnamarani@yahoo.se

استکهلم: حسام منتظری
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۶۵۵۸۱۷
samazad@hotmail.com

وسترس: یدی گلچینی
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۱۸۳۷۲
ygochini@yahoo.com

واحد شمال: غفور عباس نژاد
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۷۷۹۸۰۵۱
۰۰۴۶۶۷۳۷۰۵۰۷۸۹
ifrboden@hotmail.com

لبنشویینگ: حبیب الله مرادی
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۵۶۵۱۵۷
habibmoradi@hotmail.com
یوتوبوری: حسین مرادی
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۵۰۷۲۵۰۴
۰۰۴۶۷۳۹۶۵۵۸۱۷
Hussein-moradi2001@yahoo.se

آلمان: دبیر لادن داور
Ladann_d@yahoo.com
کلن: مسعود دهرمانی

Masoud_arash2003@yahoo.de

هامبورگ: فرهاد وقار
تلفن: ۰۱۷۶۲۴۵۵۴۶۸۴

حق پناهندگی برای همه